

In de Peel werkt witblauwfokker Frank van Erp aan een veestapel die economie en show verenigt. De Orvanfokker acteert met zijn fokstal De Biezen verdienstelijk op de keuring. Als voormalig keurmeester is Van Erp sceptisch over de rechtlijnigheid in het keuringscircuit.

Zie je dat kalf? Zo zie ik ze graag: een strakke, brede rug, met forse voorhand en ronde ribben. Sommige veehouders leggen een overdreven nadruk op een bespierde achterhand, als ik voor een dier sta zie ik graag dat er ook een rug en een voorhand in zit. Want om kilo's te halen is de voorhand minstens

zo belangrijk als de achterhand, die komt er meestal vanzelf wel in.' Frank van Erp uit Aarle-Rixtel praat graag over zijn Belgisch-witblauwdieren, over de fokkerij en de keuzen die daar onlosmakelijk mee samenhangen. Als voormalig lid van de foktechnische commissie van het Belgisch-witblauwstamboek

Frank van Erp: 'Ik heb altijd gefokt op keuringsdieren, zonder de kilo's uit het oog te verliezen'

zen – vernoemd naar het aangrenzende natuurgebied – viel Van Erp regelmatig in de prijzen op keuringen. In 2004 kaapte Torrero dochter Van de Biezen Bea 5 zowel de titel bij de koeien als die van de algemeen vrouwelijk kampioene weg op de keuring in Geffen. 'Afgelopen jaar liep ze ook mee op de nationale in Utrecht. De Bea's kenmerken zich door veel rastype en bespiering. De eerste Bea was niet eens een stamboekdier; ik heb de koefamilie zelf opgebouwd.' Uit de grootmoeder van Bea 5 stamt de door Van Erp gefokte KI-stier Orvan (v. Orvet). 'Orvet staat aan de basis van de veestapel. Die stier vererfde veel bespiering, een goed type en voldoende maat.'

het verdwijnen van de opendeurdagen wordt er meer naar de cijfers gekeken. Ik vind dat indexen vleesveehouders helpen in de afweging tussen rastype, bespiering en hoogtemaat, maar fokkers moeten nog erg wennen aan het gebruik van fokwaarden.'

Spoelen en IVP

Fokkerij vormt voor Van Erp de belangrijkste schakel om zijn 'grenzen te verleggen', maar voeding is niet ondergeschikt. 'Ik mest in vier maanden tijd voor drie euro per dag af met een rantsoen van mais (15 kg), bierbostel (5 kg), aardappelen (3 kg) en brok (4 tot 8 kg). Veel zetmeel voeren is essentieel om een

Van Erp haalde de Belgische Fienfamilie in 1996 naar zijn stal, naast de Beatak is deze familie favoriet in de fokstal van De Biezen. 'Fien 3 is zes keer gespoeld, onder meer met Torrero en Biscuit. Haar Orvetdochter Fien 16 wordt binnenkort geslacht.' Omdat Fien 16 niet meer drachtig wordt, voert Van Erp binnenkort nog een IVP-sessie uit met Torrero. Spoelen en IVP-sessies versnellen volgens Van Erp de genetische vooruitgang, maar heiligt dit doel de kostbare middelen? 'Je wordt er inderdaad niet rijk van. Veelbelovende pinken spoel ik niet meer, ik wacht liever even af hoe de groei zich ontwikkelt, dat geeft meer zekerheid. En van de stier die ik gebruik

Continu grenzen verleggen

Frank van Erp: 'Stieren die benedengemiddeld voor hoogtemaat scores vallen sowieso af'

en als keurmeester heeft hij een grote reputatie op het veeverbeteringsvlak.

Pelsdierhouderij

Ongeveer een kwart van het inkomen genereert Van Erp uit zijn vleesveetak. Naast de zeventig runderen – waarvan er jaarlijks dertig kalven – houdt hij nertsen. 'De vleesveehouderij is de laatste jaren geen vetpot geweest. Vorig jaar heb ik de pelsdiertak uitgebreid.'

In 1983 startten Frank (45) en Petra (45) van Erp met de pelsdierhouderij. Frank zegde zijn baan als timmerman op en begon een hobbytak met vleesvee. 'Ik kocht één koe – een kruisling – maar was al snel uitgefokt; het eerste kalfje was een stier en de koe ging dood', lacht Van Erp wanneer hij hieraan terugdenkt.

Hij liet zich niet uit het veld slaan en kocht twee dieren terug. 'In het begin was de witblauwe kleur voldoende; een kruisling was al een dikbil', zegt Van Erp, die intussen fanatiek deelnam aan veebeoordelingsavonden en cursussen jureren. De KI bracht de fokkerij in 1990 in een stroomversnelling, waarna Van Erp werd gevraagd voor de foktechnische commissie. Met zijn fokstal De Bie-

Bea 5 van de Biezen (v. Torrero) met haar 'vierkante' Ubidetkalf Baron van de Biezen

Op dit moment zet Van Erp genen in van stieren als Genievre, Fetiche, Occupant, Offusque, Osborne, Breugel en Ubidet. 'Stieren die benedengemiddeld scoren voor hoogtemaat vallen sowieso af, maar als de breedte, de bespiering er niet in zit, komen er ook geen kilo's aan. Hoogtemaat en bespiering gaan meestal niet samen, beide verdienen daarom aandacht. Ik heb altijd gefokt op keuringsdieren zonder de kilo's uit het oog te verliezen. Ik wil graag grenzen verleggen. Tien jaar geleden was ik blij met een dier dat vijfhonderd kilo geslacht gewicht opleverde, nu ga ik voor de zeshonderd kilo.'

Van Erp erkent dat het type dier dat prijsskampen wint niet altijd strookt met het type dat aan de slachtlijn de meeste kilo's oplevert. Is dat een tekortkoming in de huidige fokkerijfilosofie? 'Voorafgaand aan de keuring is vaak overleg over de te volgen lijn, maar sommige keurmeesters wijken daarvan af. Een keuring waar morgen een ander dier kampioen wordt is ongewenst.'

Hoewel keuringen volgens Van Erp een rol van betekenis blijven spelen bij de beoordeling van stieren (ook door KI-organisaties), stelt hij dat fokwaarden in de Belgisch-witblauwfokkerij steeds meer vanzelfsprekend worden. 'Sinds

goede groei te halen. Een goede dikbil wordt niet te vet.'

Het zwaarste dier dat Van Erp ooit afleverde – Eclatantdochter Fien 3 – woog levend 1085 kg, geslacht 708. 'Dat was extreem zwaar, gemiddeld lever ik af op 600 kg, maar die koe combineerde een hoogtemaat van 1,43 meter met de breedte zoals ik die graag zie.'

zie ik het liefst nakomelingencijfers', zegt Van Erp. De fokker spoelt jaarlijks twee tot drie koeien en verkoopt zeven tot acht stiertjes voor de fokkerij. 'Dat is niet genoeg om uit de kosten te komen, maar de fokkerij is ook een hobby voor me.'

Tijmen van Zessen

Fientje Quatre 16 van de Biezen (v. Eclatant), uit een geslacht van show en economie

